Til alle 12-18 årige:

Club 18 er din nye ungdomskonto med klubfordele

Club 18

...kom ind og hør nærmere

SPAREKASSEN THY

MANDAG og TORSDAG FRA 10 - 12 **SENNELS** **Tlf. 985042**

De bedste indkøb af **KORN - FODERSTOF - GØDNING - FRØ - SÅSÆD - BRÆNDSEL - HØSTBINDEGARN samt SPRØJTEMIDLER**

gør De hos

NORDTHY KORN A/S. TELEFON 985090

JENS CHRISTENSEN Sennels Auto- og Cykelværksted	**SIGFRED JENSEN** Sennels Smede- og Maskinforretning Telefon 985015
ANDERS SØGAARD Kolonial - Isenkram - Brændsel Telefon 985017	**E. SØRENSEN** Kolonial - Isenkram - Foderstoffer Telefon 985004
KARSTEN H. JENSEN Murer og aut. kloakmester Kirstens Bakke 1, Sennels Tlf. 985117	**JENS VRIST ApS** Tømrer- og bygningssnedker Sennelsvej 40. Tlf. (07) 985288
Sennels Smede- og maskinværksted v/ KAJ GREGERSEN Telefon 985025	**PETER DAHL** Reparation af køleskabe m.v. Knudsbjergvej 15 . Telefon 985499
LEIF MØLLER Maskinstation . Telefon 985079	**HOV KØBMANDSHANDEL** Telefon 985227

SENNELS SOGNEBLAD

nr. 106 advent-jul 1982

v/ Ernfred Vestergaard Jensen

Vestergaard RADIO & FJERNSYN

THISTED: Vestergade 23, Tlf. (07) 92 18 42
SNEDSTED: Vestergade 18, Tlf. 93 31 11 - 198

Hov Tømrerværksted ApS
Jørgen Strømgaard Hansen
Telefon 985237

FRISØRSALONEN
v/LENE JENSEN
Knudsbjergvej 18
telefon 985379

SENNELS LILLEBIL
v/ Karen Thøgersen
Telefon 98 50 19

VVS - SENNELS
v. aut. vand- og gasmester Per Jensen
985030

HOV LILLEBIL
7 og 12 personers vogne
Henry Andersen - Tlf. 98 52 46

POUL CHRISTENSEN
Murermester
Telefon 98 52 98

Brdr. SMED
Vognmandsforretning
Telefon 985037

NIELS A. RASMUSSEN
Tømrer og snedker
telefon 985371

SENNELS KØRESKOLE
MARTIN OVERGAARD
Klosterengen 29. Telefon 985307

TOYOTA

BRDR. YDE A/S
AUTORISERET TOYOTA-FORHANDLER

ORIGINALE TOYOTA & VOLVO RESERVEDELE
SILSTRUPVEJ 1 · 7700 THISTED · (07) 92 21 33

Vurdering og salg af fast ejendom.

JØRGEN GRAVESEN
STATSAUT. EJENDOMSMÆGLER MDE
KLOSTERENGEN 47
SENNELS
7700 THISTED
07-98 53 93

SENNELS SOGNEBLAD udgives af Sennels menighedsråd. Udkommer 5 gange om året, til advent, faste, påske, pinse og høst. Bladet uddeles til alle husstande i Sennels sogn, pr. 1.januar 1981 ca. 410. Hvert leveret eksemplar repræsenterede i 1981 en udgift på kr. 8.25 Bidrag til bladet kan indbetales på giro 2017334; et indbetalingskort vedlægges hvert års høstnummer (ca. 1.oktober).

Redaktion, ekspedition og annonceekspedition: Sennels præstegård, 7700 Thisted, telefon (07) 985032.

Ansvh.redaktør: Anders J.Hindsholm.

Tryk: Grafico, Møllevej, Thisted.

Aldrig forstummer tonen fra Himlen

Af *Anders J.Hindsholm*

I efteråret 1882 holdt Sennels sogneråd 2 møder. I det første blev det bestemt, at almisse skulle uddeles efter planen den 2.oktober kl.3; Malle og Hundal skulle levere almissekorn kl.2. Så var der en skrivelse fra skolekommissionen om anskaffelse af nogle bøger til skolen, og det blev vedtaget at understøtte Jens Rytter i Hou med 8 kr. til et læs tørv.

I det næste møde vedtog man at bevilge lærerne ildebrændselsgodtgørelse ligesom året før samt at holde sogneråds valg den 7.december.

Protokollen blev underskrevet af formanden, *A.C.Frøkjær*, desuden af *Anders Jepsen, Ole Kr.Andersen, Poul Jensen, Lars Olesen, Jens Krog* og *Chr. Iversen*. De var alle gårdmænd i sognet.

Det er hundred år siden, og det tør jo siges, at meget er forandret i løbet af den tid. Bondelandet Danmark er blevet et industriland, og industrien har vendt op og ned på mange forhold, som før hørte med til selve verdensordenen. Industrien har ikke bare givet os cykler og biler og fly, elektrisk lys og radio og tv, den har også givet høje lønninger og en høj levestandard, luxuøse boliger med magelige møbler, varmt og koldt vand, oliefyr og køleskabe og frysere. Og desuden et landbrug med mange tomme stalde og flere tomre kamre og medhjælperboliger, nedlagte bedrifter, nedlagte mejerier og forsamlingshuse. Vi har fået mere og mere demokrati, i dag har vi næsten alle sammen lige meget eller lige lidt at skulle have sagt, og hverken i Sennels sogn eller i andre sogne er der sogneråd, som sidder og lægger planer for uddelingen af almisse eller bevilger brændselsgodtgørelse til lærerne. Al den slags bliver ordnet højere oppe, på lands-, amts- eller storkommunalt plan, og hvad der skal ske med Sennels skole er ikke et spørgsmål, som kan afgøres af forældrene i Sennels eller skatteyderne i Sennels.

Men det gør måske ikke så meget, for det er nok også sådan, at vi ikke i nær samme grad som Anders Jepsen og Chr.Iversen og de andre i sognerådet i 1882 føler os som *Sennels*boer. Mange af os er jo hverken født eller opvokset i Sennels, mange af os er tilflyttere, som engang havde andetsteds hjemme. Vi føler os nok meget mere som *danskere*, dvs som fælles med alle andre i kongeriget om glæder og sorger og alt det midt imellem. Vi hører jo de samme radioprogrammer som alle de andre, ser de samme tv-programmer, læser måske de samme aviser og køber de samme varer hos købmanden. Nogle føler sig måske tilmed som EF-borgere. Der tales meget om lokalsamfundet eller det nære samfund, og det kan der jo *siges* meget godt om, der kan bare ikke *gøres* ret meget, for det, der i gamle dage skabte fællesskabet i en landsby eller et sogn, det var den gensidige afhængighed, og af den er der ikke meget i behold. I dag er vi allesammen meget mere afhængige af politikerne på Christiansborg (og i Bruxelles!) og den lovgivning og de aftaler, de laver, end vi er afhængige af vore naboer. Trænger vi til hjælp i dag (eller *bistand*, som det hedder med et tidligere lidt gammeldags ord), så er det måske snarere *kommunen*, vi henvender os til, end det er naboen. Og i det stykke er der en *stor* forskel på os og vore bedste- og oldeforældre i 1880'erne.

Sådan er så meget blevet anderledes; Anders Jepsen m.fl. ville ikke have følt sig ret meget hjemme i Sennels af i dag, det er helt sikkert. Da de var færdige med deres sognerådsmøde den 9.december, har de måske sid-

det og snakket lidt over en kaffepunsch; de har nemlig ganske sikkert ikke haft så travlt, som de fleste ville have det i dag, de var jo gårdmænd, og de havde folk til at passe bedriften. Hvis der så var kommet en profet til dem, mens de sad dér, og havde fortalt dem, hvordan alting ville være i 1982 - - hvad ville de så have sagt? Fagre, nye verden! eller: Vorherre bevare os!

Det er ikke godt at vide. Det er heller ikke til at sige, hvad *vi* ville mene og *deres* samfund, hvis vi kunne foretage en rejse i tiden og tage på ferie i Sennels som det var for 100 år siden. Men vi ville nok ikke uden videre kalde den tid for de *gode*, gamle dage. Og *de* ville nok ikke bare sige: ak, hvor forandret!

Dette her vil der blive rig lejlighed til at overveje under gennemgangen af en af 1880'ernes romaner i konfirmandstuen til vinter. *Her* skal der gøres opmærksom på, at det ikke er alting i sognets liv, der er lavet om på. Skolen er ny, og vi har fået andre institutioner: et plejehjem og den dér *aldersintegrerede*, altså en slags fritidshjem for børnene (som jo ligesom andre har fået mere fritid). Men sognets ældste "institution" er der ikke lavet om på. Kirken står hvor den stod for både 100 og 800 år siden. Og *i* kirken lyder det samme ord som dengang.

Hvis Anders Frøkjær og Anders Jepsen og de andre havde været i kirke den 3.december, på 1.søndag i advent, så havde de sikkert været med til at synge *Gør døren høj, gør porten vid, den ærens konge kommer hid*. Ligesom vi gjorde det i år, 100 år senere. Og de havde hørt sognepræsten læse og prædike over den samme tekst, som blev læst d. 28.nov. i år: Matthæus' beretning om Jesu indtog i Jerusalem: *Se, din konge kommer til dig*. Prædikenen ville vel have lydt anderledes, men den ville ikke have sagt noget helt andet i 1882 end i 1982. Og hele gudstjenesten ville have formet sig på nogenlunde samme måde.

Og nogle vil måske hertil utålmodigt udbryde, at det er jo netop, hvad der er i vejen med kirken, at der er ingen forandring, kirken følger ikke med tiden, præsten står år for år og læser de samme gamle tekster, man synger de samme, gamle salmer, det er, ligesom tiden er gået i stå, når man er med til noget i kirken. Og nogle vil måske også sige, at det er derfor, de ikke gider være med. For hvad kommer der ud af det?

Sådan kan man spørge - spørgsmålet er, hvem der skal svare. Ordet selv, evangeliet, lader sig næppe anfægte af utålmodige spørgsmål. Evangeliet vil ikke diskutere med os (- der turde vel også være diskussion nok i forvejen i disse tider); den der ikke vil høre det, kan jo lade være, det må blive hans eller hendes sag. Men evangeliet vil ikke tie stille, for det taler sandhed, og sandheden skal selvfølgelig siges, hvadenten den er ilde hørt eller ej. Ikke som en brugsanvisning på større trivsel eller et mere indholdsrigt liv, heller ikke som en opskrift på, hvordan vi kan forbedre os og blive gode og harmoniske og hvad vi ellers gerne vil være. Evangeliet egner sig ikke til at blive brugt til *vore* formål, for evangeliet er et ord til os *ovenfra* eller *udefra*, fra *Gud*. Et ord om, at selv om vi er *af jorden* og skal vende tilbage til jorden, så hører vi hjemme hos Gud. Vi er ikke overladt til os selv, vi har fået Guds Søn som vor broder og frelser. Og derfor står det ikke til os, om vort liv skal lykkes eller ej, det står ikke til os at frelse hverken os selv eller verden. Vi må have lov at nøjes med at høre, at *frelsen kommer* til os - og så gøre derefter, dvs tro Gud på hans ord og takke ham ved at leve til hans ære.

Sådan er vi stillet i verden, ligesom kristenmennesker altid har været det og altid vil være det. Hvad Guds kirke altid må høre og tale, det genlyder altid af den samme tone, tonen fra Himlen. Den som aldrig forstummer - og aldrig forandrer sig.

Af Anders J.Hindsholm

En skiftesag i 1711

Om hvad der skete efter digterinden Inger Sønbergs død i Sennels præstegard.

I 1710, syv år efter salmedigteren Thomas Kingos død, udkom der en lille samling af salmer i en bog med titlen *Sjælens daglige Røgoffer, for Herren optændt i Morgen- og Aften-Bønner, Psalmer og Hjærte-Sukke til hver Dag i Ugen*. Titlen kan i dag lyde lidt besynderlig, det gjorde den ikke, da bogen udkom.

Disse salmer eller religiøse digte er i datidens stil og smag, stærkt påvirkede af Kingo og iøvrigt ikke usædvanlige. Det eneste usædvanlige ved bogen er, at forfatteren er en kvinde, *Inger Jensdatter Sønberg*. Hun var datter af Jens Andersen Sønberg, som var sognepræst i Visby-Heltborg fra 1648 til 1690. Han havde med sin kone, Maren Villadsdatter, 7 børn, sønnen Anders og døtrene Else, Inger, Maren, Kirsten, Margrethe og Sophie. De fleste af døtrene blev gift, men Inger forblev ugift.

Hvad har dette her at gøre med de gamle præster i Sennels? Så meget som at Inger Sønberg tilbragte sine sidste dage i Sennels præstegård. Hendes søster Margrethe var gift med Sennels-præsten *Søren Madsen Høiberg*, som den sidste artikel i denne serie handlede om. Han var præst i Sennels i 35 år, fra 1691 til 1726, og i betragtning af hans mange år i embedet er det måske rimeligt at ofre lidt mere plads på ham.

Som tidligere meddelt var hr. Søren ikke netop kendt for omgængelighed. Han var indblandet i flere retssager, én gang, i 1711, på grund af svigerinden Inger Sønberg.

Hun havde efter faderens død i 1690 opholdt sig en del hos sin halvbroder, Willads Wisbye, som var præst i Vang; efter hans død i 1697 har hun tilsyneladende boet hos præsten i Bedsted, Ludvig Jørgensen. Efter hans død i 1709 har hun måske opholdt sig en del hos søsteren Margrethe i Sennels præstegaard. I hvert fald kommer hun til Sennels til nytår 1711, angiveligt for at passe Margrethe, som er syg og sengeliggende. Den slags var jo gerne de ugifte tanters opgave, dermed kunne de så også skaffe sig selv kost og logi. Inger Sønberg bliver imidlertid selv syg; hun dør i præstegården i marts eller april og bliver antagelig begravet i Sennels.

Så går der nogle uger, og så bliver Søren Høiberg stævnet for retten, åbenbart af nogle af Inger Sønbergs arvinger. Han er ikke tiltalt for at have begået noget ulovligt, men man forlanger, at han over for retten skal gøre rede for, hvordan han har taget vare på den dødes ejendele, om han har optrådt som han skulle efter loven. Det ser ud til, at nogle af arvingerne savner en del ting, især bøger og klæder, som Inger Sønberg havde ejet.

Da Søren Høiberg er præst, og det desuden drejer sig om en ugift præstedatters skifte, skal sagen føres for provsteretten. Den bliver da nedsat i Sennels den 15.maj; her møder sagsøgernes provst, mag. Holger Schandorph sammen med den nuværende præst i Visby, mag. Esaias Klaumann, der repræsenterer sagsøgerne (han er gift med Inger S.s søster, Else); på indstævnedes vegne møder provsten i Hillerslev herred, hr. Peder Roaldsen i Agerholm, og som vidner deltager præsterne Peder Nielsen i Hillerslev og Peder Christensen Staal, som er kapellan i Thisted. Og saa er selvfølgelig indstævnte til stede, dvs Søren Høiberg selv, hans kone Margrethe og skolemester Niels J.

I betragtning af, at samtlige gejstlige herrer har optrådt i kjole og krave, må retten have set helt imponerende ud. Egentlig skulle den have

været sat i kirken, men da præstekonen stadig var syg og sengeliggende, kunne hun ikke møde i kirken; derfor må retten sættes i præstegården. Måske har den syge fru Margrethe ligget i en alkoveseng i stuen, hvor retsmødet er blevet holdt.

Så går sagen sin gang, stævningen bliver læst og påskrevet; derefter opregner Esias Klaumann, hvad hr.Søren skal gøre rede for:

1. Hvornår han lod afdødes ejendele registrere og forsegle.
2. Om provsten og hans vidner efter loven foretog forseglingen, og hvilke arvinger der da var til stede.
3. Hvilke kister og skrin der blev forseglet.
4. Hvornår de igen blev åbnet, og om provsten og hans vidner foretog åbningen.
5. Hvor meget garn der var, hvad det vejede, hvor meget fint og hvor meget groft garn.
6. Specifikation af bøgerne.
7. Specifikation af begravelseomkostningerne.

Esaias Klaumanns indlæg slutter med at gøre gældende, at "Hr.Søren og hans Hustru maa alvorlig tilholdes med ed at forklare særdeles om det Salig menneskes Klæder og andet, som savnes." Det drejer sig bl.a. om et hvidt hørlagens skørt, en "axelkjole" (spencer ?) med sølvblomster i, en blomstret atlaskes kjortel, et brunt atlaskes skørt, et taftskørt med en sølvstribe i, et sortblomstret atlaskes skørt, en gulstribet kjortel og en rød, strikket, ulden nattrøje. Desuden et par sorte silkehandsker, hovedbånd med sølv- og guldblomster, et livbånd af sølv og nogle ægte perler. Dertil et par gulddupper og nogle rede penge.

(Det lyder ikke, som om Inger Sønberg har hørt til de fattigste præstedøtre. Hun må have haft visse midler; til præsteembedet i Visby hører bl.a. en oblatæske af sølv, som hun skænkede i 1689.)

Nu skal hr.Søren så afgive forklaring - under ed. Det har vist ikke generet ham. Han har et dokument, som han gerne vil fremlægge i retten og have læst og påskrevet. Det er Inger Sønbergs testamente, og det lyder sådan:

Som jeg underskrevne Inger Sønberg for otte eller ni uger siden er kommen i min Kiere Svogers Hr.Søren Matzen Høbergs huus og samme sted af den allerhøieste Gud med legemssvaghed er bleven hart hiemsøgt, saa har jeg unødt og utvungen, med fri villie og velberaad hu testamenteret velbemeldte Hr.Søren Matzen Høberg et hundrede Sletdaler, som mig paa Skifte efter den velærv. , nu Salige mand Hr.Lodvig Jørgensen i Bedsted er tildømt og tillagt, hvilche penge jeg den Salig mand tilforn forskaffet hafde og endnu enten i Sterfbo (dvs dødsbo) *eller hos Skifteforvalteren bestaaende, hvorimod min bemeldte Kiere Svoger Hr.Søren Høberg lover at lade mig bestedige til Jorden saa schichlig og loflig som det sig bør, saafremt det behager den almægtig Gud mig i denne min Svaghed at bortkalde. Og som bemeldte min Svoger har laant mig rede penge, tredive Sletdaler, ved St.Olufsdagstide, d.20.July 1710, saa bør de ham først af bemeldte hundred Sletdaler at betales, de øfrige halvfierdsindstyve Sletdaler, siger 70 Sldr, skal anvendes til ovenbemeldte min begravelse. De andre mine øvrige midler nyde hand sin part af efter loven, tillige med andre paarørende venner.*

Til fuldkommen Stadfæstelse har jeg dette Testament med egen Haand underskrevet og venligen ombedet monsieur Mouritz König Lelius, forvalter paa Ullerupgaard, og Lars Larsen degn det med mig til vitterlighed at underskrive og forsegle.

Sennels Præstegaard 6.Martii 1711

Inger Sønberg

Dette Testament at være saaledes indgaaet og samtycht af mademoiselle Inger Sønberg udi min og Lars Larsens overværelse Testerer

Mouritz K. Lelius

Lige det samme som Seigneur Mouritz König Lelius for mig vidnet haver testerer

Lauritz Lauritzen *degn.*

Så meget om begravelsesudgifterne; dem kunne hr.Søren altså nok gøre rede for - sådan da. M.h.t. registrering og forsegling af afdødes ejendele havde han ikke ment, at det var noget at ulejlige provsten med; provsten havde sendt ham sit signet, og hr. Søren havde da på provstens vegne forseglet et lille skrin, som Inger Sønberg havde haft med sig til Sennels, og en halvkiste, som hun havde fået i præstegården. De blev åbnet igen i overværelse af Mads Jørgensens enke, Maren Jensdatter (åbenbart en søster til Inger), og Ove Adsersens enke, Maren Monsdatter; de to havde været enige i, at der ikke var nogen grund til at ulejlige provsten med at åbne sagerne. Hr.Søren tilbød sin ed på, at han ikke vidste, hvor meget garn, der havde været, men svigerinden havde iøvrigt foræret alt garnet til sin søster Margrethe "for den stor omkostning og umag at have haft med hende paa 2 aars tid" (det lyder som om Inger S. også tidligere har boet i Sennels præstegård). De efterladte bøger havde hr.Søren ikke rørt, han vidste, at Inger S. havde givet dem til børnene i skolen, dér skulle de ligge i et skab, som skolemesteren havde nøglen til.

Hvad klæder og penge angik, da ville han også sværge på, at han ikke kendte noget til de klæder, Esaias Klaumann havde opregnet, ej heller til penge. Hvad Inger S. havde haft med, da hun i sin tid kom til Sennels, det vidste han ikke; han mente heller ikke, det var brugeligt at undersøge gæsters bagage og registrere deres ejendele... Afdøde havde efterladt sig 24 mark i et kridthus, derudover kendte han ikke til penge eller ædelmetal i hendes bo. Hun havde i levende live foræret hans datter Maren et stykke af en gammel kjortel til underfoer, det kunne hans kone bevidne; derudover havde hun foræret nogle gamle særke og forklæder til tjenestepigerne i præstegården og til sin vågekone.

På denne sin forklaring gjorde Søren Madsen Højberg sin ed, med oprakt finger, efter loven.

Skolemesteren erklærede, at han ikke kendte noget til afdødes midler udover bøgerne i det gamle skab i skolen; han fremlagte en optegnelse over dem og gjorde sin ed, efter loven.

Endelig afgav madame Margrethe Jensdatter forklaring; hun vidste ikke meget, hverken om garn eller klæder eller penge, eftersom hun havde ligget syg i sin seng al den tid, søsteren havde været i hendes hus. Dog kunne hun sige, at det efterladte garn var hørgarn, som var vundet i nøgler, og at hendes datter Maren havde fået et stykke af en opsprættet atlaskes kjortel, samt at der havde været 24 mark i et kridthus. Herpå gjorde hun sin ed, efter loven.

Sådan er denne sag refereret i en gammel, gejstlig justitsprotokol for Hillerslev herred. Der står ikke noget om, hvad der videre skete; juridisk er der næppe blevet foretaget mere. De indstævnede havde aflagt ed, så måtte deres ord stå til troende, medmindre man direkte kunne bevise, at de havde svoret falsk. I så fald ville Søren Højberg være blevet fradømt både kald, kjole og krave; det blev han ikke, han døde i kaldet.

Referatet af den lille retssag giver et godt indblik i en tid, hvor man ikke havde råd til at se stort på værdierne. Det meget omtalte garn er vel noget, Inger Sønberg selv har spundet; selv om hun var skribent og selv ejede bøger, har hun vel taget sin part af det almindelige kvindearbejde ved spinderokken, og resultatet har udgjort en værdi, som altså har interesseret hendes arvinger. Iøvrigt ser det ud til, at arvingerne har været delt i to partier: dels dem, der var nærværende ved dødsfaldet og i praksis forvaltede boet, dels dem i Visby og på andre, fjernere steder, som åbenbart bagefter har følt sig dårligt behandlet af de første.

Søren Madsens (latinske) underskrift i 1692. Senere skrev han sig Høiberg eller Høeberg.

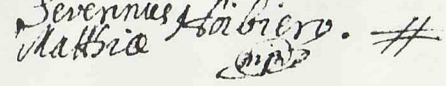

PRINSESSENS VEJ TIL PLØRET

Af vor teatermedarbejder,
GUNNER ROED

H.C.Andersens umoralske fortælling om den selvretfærdige prins og den tankeløse prinsesse blev af den dygtige sjette klasse på fremragende måde fremstillet som fornemt udstyrsstykke på den lave scene i den nytilbyggede afdeling af den kære skole.

"Hun trænger til en endefuld", bemærker det røde postbud tørt. "Hun" er den mopsede prinsesse i en dramatiseret udgave af H.C.Andersens eventyr *"Svinedrengen"*, som *6.klasse* opførte ved skolefesten d.25. og 26.november. Om en sådan endefuld eventuelt kunne have reddet hende, véd vi ikke, for kejseren (den rare "Papa") forkæler hende tværtimod ud over alle grænser: den lille "Vibs" bliver vartet op af en masse hofdamer, har masser af friere - og til sin fødselsdag får hun tilsendt en mængde spændende gaver, bl.a. en sjælden rose og en rigtig, levende nattergal. Men nej! Hun går ikke ind for naturens gaver - hun foretrækker det kunstige (i dag ville det være elektronisk legetøj). Hun er desuden snobbet, forlystelsessyg og egoistisk: et rigtigt lille "besværligt ribs", som den gamle kejser siger et sted.

Også på arbejdet har kejseren det besværligt. Han kan ikke følge med i ministrenes mange opfindsomme forslag. "Skat på guldfisk og skovture" forlangte en minister med Mogens Lyketoft-skæg. "Ret til at trække børnene i næsen!" krævede skoleministeren. "Der er igen uro på sygehusene!" klagede sundhedsministeren. Handlede stykket mon kun om gamle dage?

Efter en gigantisk fødselsdagsfest med et flot tryllenummer og rigtig folkedans på slotspladsen kommer så svinedrengen. Og det går som i eventyret: han forlokker prinsessen med en gryde og en skralde (de små elektroniske spil i dag har noget at leve op til!). Prinsessen køber med kys. Kejseren opdager, at hun har "syndet", og smider hende ud.

Og svinedrengen, som ellers var så vild efter prinsessen, vil så alligevel ikke have hende: "Jeg er kommet til at foragte dig, du!" Den ubarmhjertige dom er fældet, knusende og endelig.

Til alt held kommer der en slutsang om kejser Joachim den Rare - og vi får et gensyn med alle de dygtige aktører: de flotte, eksotiske *hofdamer* (hvoraf et par stykker vist blev spillet af unge mænd), som både kunne synge og danse, *ministrene* (med fin stil over deres fortravlede figurer), *kejseren*, der agerede sikkert (som kejsere jo gør), *loppecirkusartisten* (hvis skelende øjne heldigvis rettede sig ud efter hvert loppespring) - og dem det (også) drejede sig om: den brave *svinedreng* (som jo *var* prins) og den stakkels, yndige *prinsesse*.

Uden en kyndig vejledning med sans for at få de unge skuespillere til at samarbejde, var stykket bestemt ikke blevet den succes, det blev. (30-40 "gamle" elever må have hørt om den første aften, for ved den sidste forestilling måtte der stilles ekstra stole ind til dem.) Fremførelsen bar præg af stor sikkerhed, den var flot sat op, og der var mange fikse og morsomme små detaljer. 6.klasse kunne - sammen med tilskuerne - glæde sig over, at den inspirerende instruktør, *Kirsten Knudsen*, med teknisk bistand af *Erik Aarup* fik det hele (inclusive publikum) til at klappe.

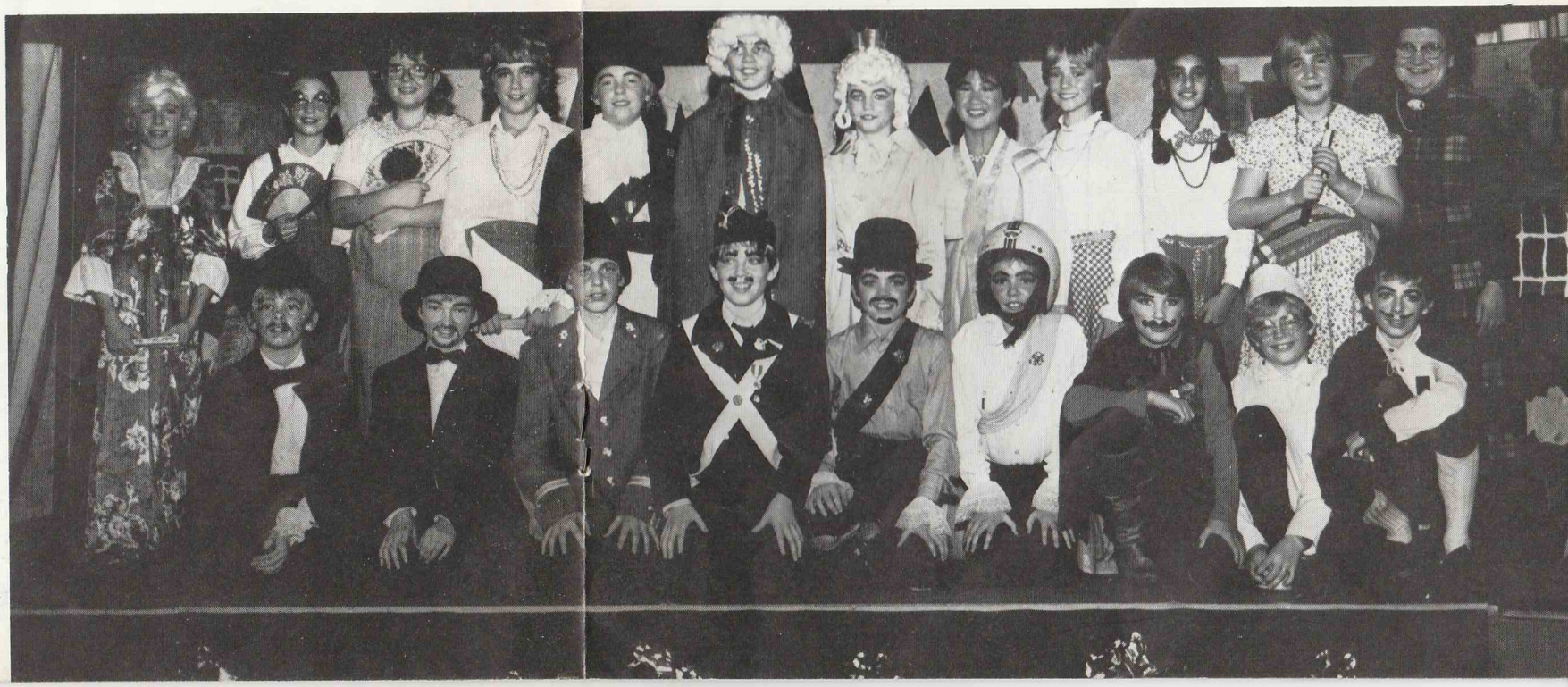

Her ses aktører og instruktør efter sidste opførelse af den vellykkede forestilling. Bagest, fra venstre: *Jørgen Thomsen, Kirsten Sekkelund, Anette Strømgaard Jensen, Nicolai Møller, Ib Kloster Poulsen, Mette Oddershede Nielsen, Laila Kold, Anja Hede, Ulrikke Windfeld, Helle Krog* og lærer *Kirsten Knudsen*.

Forrest, fra v.: *Henrik Andersen, Kurt Dalgaard, Lars Heskjær, Magnus Jensen, Jesper Roed, Jørgen Kjeldgaard, Thomas Wæver Poulsen, Brian Kiel Andersen* og *Thomas Yde Hede*.

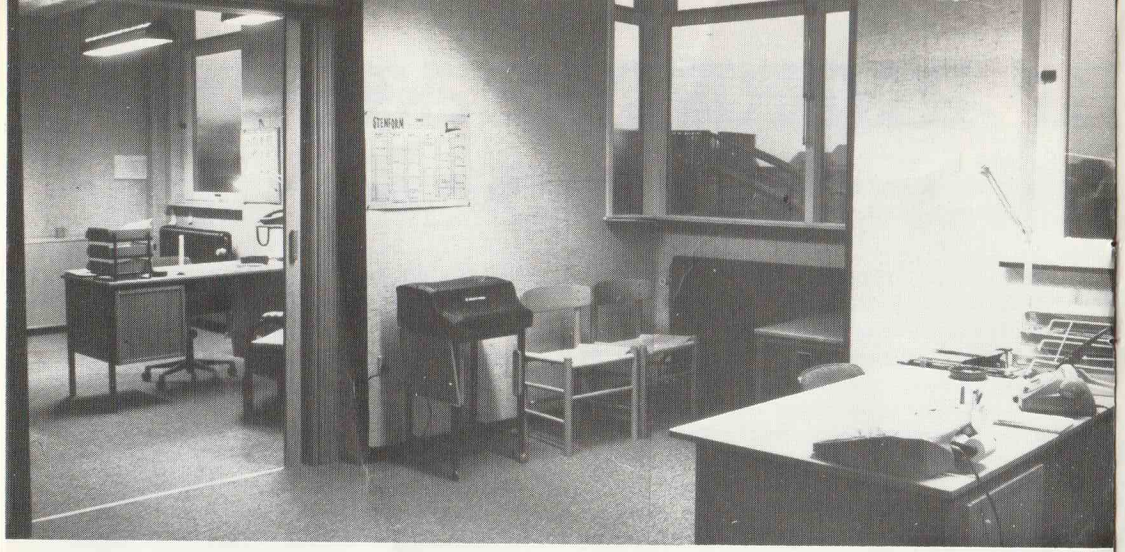

Nye lokaler i skolen

I skolen er der nu endelig skabt rimelige forhold m.h.t. kontor og lærerværelse. Det første af de gamle klasseværelser (mod syd) er blevet omdannet, dels til kontor for skoleinspektøren, dels til trappegang til 1.sal, hvor der er indrettet et rummeligt lærerværelse m. thekøkken.

Herover ses det hidtidige kontor og tidligere lærerværelse; gennem døren i baggrunden kan man se ind i skoleinspektørens kontor. På billedet forneden ses et hjørne af lærerværelset med døren til køkkenet.

Hvornår skolens udbygning skal føres videre, tør vist ingen spå om.

Katinkas glade jul

Et uddrag af Herman Bangs berømte roman "Ved vejen", som til vinter vil blive gennemgået i præstegården 7 mandagaftener efter hinanden.

THISTED DAGBLADs føljeton i dette efterår var *Herman Bangs* kendte (og filmatiserede) roman fra 1889, "Tine". En anden af forfatterens meget læste fortællinger er den lille roman "Ved vejen" fra 1886. Den handler ikke om krig og selvmord og sådanne voldsomme begivenheder, den skildrer det stilfærdige hverdagsliv i en lille østjysk stationsby, mellem Aalborg og Randers. Hovedpersonen er *Katinka;* hun er gift med stationsforstander *Bai,* men de to skulle nok hellere have været gift med nogle andre. Hver for sig er de afholdte, præstefrøknen, *Agnes Linde,* kalder Katinka for "den dejlige kone", og den opfattelse deles af flere, bl.a. *Huus,* som er forvalter på en nærliggende proprietærgård. Huus er ny på stedet, og flere finder ham lidt kedelig, men på stationen kan de godt lide ham, og Huus selv befinder sig så godt i Katinkas stilfærdige selskab.

Romanen handler om forholdet mellem Katinka og Huus. Handlingen strækker sig over et par år, to gange bliver det jul. Den første jul er skildret i glade og lyse toner; juleaften får Katinka fra Huus et meget fint sjal, som hun bliver meget glad for. Der har selvfølgelig ikke været gudstjeneste juleaften, men julemorgen skal alle i kirke:

Katinka var ude at fodre Duerne, før de gik i Kirke. Det var høj og stille Luft, og Klokkerne lød ned forbi Skoven. ...

Bais kom lidt sent og Kirken var fuld. Katinka nikkede "Jul" til Huus, der stod tæt ved Døren, og gik op til sin Plads.

Hun delte Stol med Abels, lige bag Præstens.

Kyllingerne Abel forsvandt i Slør og fantastiske Slyngninger. ...

De sang de gamle Julesalmer, og lidt efter lidt vandt de alle med, store og smaa. Det lød saa stærkt og glad op under Hvælvingerne. Vintersolen stod lys ind ad Vinduerne mod de hvide Vægge. Gamle Linde talte om Hyrderne paa Marken og Menneskene, som var idag en Frelser fød, med tarvelige stilfærdige Ord, saa der dalede som Enfoldighedens Fred ned over hans Kirke. ...

Udenfor Kirken traf Bais Huus. Man aandede op ude i den friske Luft, og der blev en stor Ønsken "Glædelig Jul" igen. ...

Katinka gik ud af Laagen med Huus. Bai blev lidt tilbage med Kiær, saa de to gik alene henad Vejen.

Solen laa over de blankglitrende Marker; hist og her ved Gaardene havde de Dannebrog ude paa Flagstængerne i den høje Luft.

Rundt om drog Kirkegæsterne hjem i Flok.

Katinka havde endnu Julesalmerne i sit Øre, hun følte alting som i glad Højtidelighed.

- Julen er rar, sagde hun.

- Ja, sagde han og lagde hele sin Overbevisning ind i "Ja'et".

- Og han sagde det osse rigtig kønt, lagde han lidt efter til.

- Ja, sagde Katinka, det var en rigtig køn Præken.

De gik lidt.

Herman Bang omkring midten af 1880'erne.

- Men jeg har jo slet ikke takket Dem, sagde saa Katinka, for Sjalet...

- Ingenting at takke for.

- Jo netop ... jeg blev saa glad. Jeg havde haft næsten Magen og halvt forbrændt det.

- Ja, det véd jeg jo ... De havde det Sjal paa den Dag, jeg kom.

Katinka vilde sige: Hvor saa' De det? Men sagde det ikke. Hun vidste heller ikke, hvorfor hun med ét blev rød, og hun for første Gang mærkede, at de sagde ingenting og søgte om noget til at faa brudt Tavsheden med.

De kom ned til Skoven, og Anneksklokkerne kimede. Det var, som om Klokkerne slet ikke vilde holde op idag, at lyde.

- De gaar da med ind, sagde Katinka, og bærer ikke Jul fra Huset.

De stod paa Perronen og hørte paa Klokkerne, mens de ventede paa Bai.

Huus blev der hele Dagen.

Da Bai satte sig til Bordet, der skinnede med sin Damaskesdug og mange Glasasietter, sagde han:

- Ja, man har det godt i sin Familie. Lille-Bentzen raabte:

- Ja, da - og lo af Fornøjelse.

Huus sagde ingenting. Han sad, som Katinka sagde, bare og saa' glad ud af Øjnene.

Og hele Dagen hvilede der en stille Glæde over Huset.

- - - -

Julen gik.

Katinka syntes ikke, hun havde haft saa rar, hjemlig en Jul siden længe, ikke siden hun var hjemme. Ikke, at der skete noget særligt og mer end ellers; de var hos Lindes med Huus og et Par andre, og Frøken Linde og Kapellanen kom til dem en Aften med Kiær og Huus. Frøknerne Abel var til Eftermiddagstoget og blev ogsaa bedt ind. Og efter Ottetoget dansede de i Ventesalen og sang til.

Noget særligt var der ikke. Men det var, som om alting var i saadan en lykkelig Gænge.

Den eneste, der "gnavede" lidt, var Huus. Han sad tit og faldt hen i den sidste Tid.

- Huus, sagde Katinka, sover De?

Huus fór helt sammen, som han sad.

Bai blev ganske smittet af det hele Veltilmode i Huset.

- Satan til Indflydelse Vejret kan ha'e, sagde han, naar han stod paa Perronen og havde ekspederet Eftermiddagstoget. Føler mig s'gu forbavsende vel i denne Tid - forbavsende vel...

Og hele deres Ægteskab var i denne Tid som forrykket og rykket Aar tilbage. Ikke paa nogen Maade voldsomt eller hidsigt, men fortroligt og fornøjet.

- - - - -

Anden Nytaarsdag var der Selskab i Præstegaarden.

Den halve Egn arriverede, og der var en Snakken og en Pludren gennem alle Stuer helt ud i Gangen. Det gik altid saadan, al Verden fik Tungebaandet løst, naar de kom i Præstegaarden.

Familien Abel mødte først, da Ordsprogslegen var begyndt. De kom altid for silde.

- Tiden løber fra os, sagde Fru Abel. Vi kan aldrig rive os løs fra Reden.

Naar Frøknerne Abel skulde ud, gik de fra Middag rundt i Frisérkaaber og skændtes. Fru Abel maatte klæde sig paa i sidste Minut og saa' altid ud, som om en Storm havde hærget hende.

De legede Ordsprogsleg, saa der ikke hang en Trevl urørt i noget Klædeskab i Præstegaarden.

Frøken Agnes spillede tyk Mand i Husmandens Benklæder og bagefter Grønlænder med Katinka til Grønlænderkone.

- Dejlige Kone, sagde hun, De er ikke snerpet.

De dansede Pingasut, saa Katinka var helt ør. Fru Bai var saa glad, at hun næsten var kaad.

Ida-Yngst stod for det andet Parti. Det var mest noget med Harem eller med et stort Badested. Hvor det saa var, blev Ida-Yngst favnet og trykket af en tyndslidt blond Sekondløjtnant.

I Dørene stimlede de ældre sammen og saa' til. Uden for Salsvinduerne i Haven stod Avlskarlen, de to Husmænd og Drengene og grinte af deres "knøv" Frøken.

- - - - -

Ordsprogslegen er forbi, og de tager en "rask Blindebuk" før Bordet. Der er en Hvinen i Salen og en Stormen, saa den gamle Kakkelovn nejer sig ved det.

- Kakkelovnen, skriger de, Kakkelovnen.

- Flæsk, Flæsk.

Ida-Yngst er saa udmattet, at hun segner. Hun kan ikke faa Vejret for Hjertebanken: Føl, siger hun og lægger Løjtnantens Haand ind til sit Bryst, hvor mit Hjerte banker.

Katinka er Blindebuk og bliver svunget, saa hun knap kan staa.

Rundstykker i Sennels

Vi anbefaler os med levering af *rundstykker, wienerbrød, ost, smør, mælk osv* hver søndag mellem 07.3o og 09.3o på adressen

VED ENGEN 1
(i Hundal, lige ved Sennelsvej, se efter skiltet ved vejen)

Brødet kommer fra CENTERBAGERIET i Hanstholm og leveres til normal butikspris plus fragtgebyr, kr. 1.5o pr. husstand. De skal blot ringe til os fredag/lørdag på telefon 961903 og afgive Deres ordre. Det vil glæde os at ekspedere Deres bestilling.

Med venlig hilsen -

Kurt Wodstrup Madsen,
Birkevænget 20,
Hanstholm

- Nej - se mig til den dejlige Kone, raaber Frøken Agnes...

- Flæsk, Flæsk.

Katinka fanger Huus.

- Hvem er det?

Han bøjer sig, og Katinka føler paa hans Haar: Det er Huus, raaber hun. Gamle Pastor Linde klapper i Hænderne, at man skal tilbords.

- Huus, siger Katinka, hvad er der i Vejen? der *er* noget i Vejen med Dem?

- Hvor falder det Dem ind?

- De er ikke saa glad i den sidste Tid ... som før ...

- Der er ingenting i Vejen, Fru Bai..

- Og jeg, siger Katinka, er netop saa glad ...

- Ja, sagde Huus, det ser man.

Bai kom fra Spillebordet: Bevares, hvor du ser ud, sagde han.

Katinka lo: Ja, vi har danset grønlandsk. Hun gik tilbords med Huus.

Som det tydeligt fremgår af dette uddrag, bruger Herman Bang gerne ironi i skildringen af sine personer. Men den satire, som man møder så meget af hos den jævnaldrende *Gustav Wied*, finder man ikke hos Bang. Han er ikke nær så ondskabsfuld som Wied, til gengæld er han mere elegant og betydelig morsommere.

Det landsbyliv, som skildres i romanen, er fra ca. 1880, altså fra for 100 år siden. Og helt bortset fra, hvad forfatteren har lagt ind i fortællingen, for at læserne kan hente det ud af den, kan man i dag hente meget stof i den til sammenligning med vor egen tid.

Bl.a. derfor vil bogen i den kommende vinter blive gennemgået af præsten ved en række møder i konfirmandstuen. Det er meningen, at deltagerne selv skal have bogen og til hver gang have læst et kapitel. Der er 7 kapitler, så der vil blive tale om 7-8 gange med en uges mellemrum, altid om mandagen. Der begyndes mandag den 31. januar. Foruden bogen, som kan fås i boghandelen for kr. 29.75, bedes man medbringe brød til kaffen.

a.j.h.

FRA SKOLENÆVNET

Skolenævnet holdt sit første møde i dette skoleår den 23.august, med *Heidi Thousgaard* og *Gitte Kristensen* som repræsentanter for elevrådet.

Et punkt på dagsordenen var: besparelser på skolens budget for 1983. Man drøftede forskellige muligheder. Byrådet har nu vedtaget, at bl.a. lejrskolekontoen og skolernes fælleskonto for vedligeholdelse skal beskæres.

I oktober måned var nævnet indkaldt til fællesmøde med forældrerådet ved "Musvitten" (dvs skolepasningsordningen). Den har i øjeblikket tilmeldt 26 børn, 16 er på venteliste. De mange børn medfører, at pladsen i den tidligere lærerbolig, hvor "Musvitten" har til huse, nu er blevet for trang. Der vil ikke blive givet tilladelse til nybyggeri de første år, og man søgte så en midlertidig løsning på pladsproblemerne. Lærerråd og skolenævn tilbød institutionen lån af lokaler på skolen; lokalerne blev besigtiget, om "Musvitten"s forældreråd overvejer nu tilbuddet.

Et andet spørgsmål, som har været indgående drøftet på nævnets møder, er forslag til en ny strukturplan for skolevæsenet i Thisted kommune. Nævnets udtalelse i denne sag munder ud i, at Sennels skole skal fortsætte som en 7-klasset skole, og at vi fastholder Thisted Borgerskole som overbygningsskole.

Nævnet har også været indkaldt til redegørelse for og drøftelse af en eventuel "modulordning" for Sennels skole. Modulordning indebærer, at der kan ske en omlægning af timer og pauser, dvs længere og dermed færre "timer" og tilsvarende pauser.

I januar 1983 vil der blive indkaldt til det store forældremøde på skolen. Her vil skoleinspektør Jørgensen orientere om både strukturplan og modulordning, og der vil blive lejlighed til at stille spørgsmål.

Venlig hilsen,
Evald Madsen/Inger Holmberg Andersen

FRA MENIGHEDSRÅDET

Ny kirkesanger

Der var ingen indensogns ansøgere til den ledige stilling som halvtidsansat kirkesanger; til gengæld kom der to ansøgninger fra Thisted.

Menighedrådet har fra 1.januar ansat *Inger Winnie Andersen* (29), som bor i Thisted.
Hun er født i Viborg og har haft ansættelse på plejehjem og sygehuse i både Viborg og København. For 10 år siden kom hun til Thy, hvor hun blev gift med Tom A.; parret har 4 børn.

Inger Winnie Andersen er medlem af Nordvestkoret og har gået til kursus i kirkesang.

FRA BORGERFORENINGEN

SÅ SKER DET IGEN!

SENNELS-AMATØRERNE lægger atter op til en festlig aften i forsamlingshuset. Der bydes på dels revy og dels et stykke af den kendte forfatter *Torben Nielsen*. Et hold af lokale forfattere er ved at skrive de sidste replikker til årets lokalrevy, og et andet hold øver på *"Niels Klapholms guld"* under ledelse af *Birthe Petersen*. Forestillingen går over scenen den 4. og 5.marts. Reservér aftenen allerede nu!

NYBYGNING REPARATION
- tal med

TØMRER • MURER
ULRICH SØRENSEN
Sennelsvej 106 · 7700 Thisted
Tlf.(07) 98 5105 · Giro 7 29 45 14

Fiskeriartikler, -beklædning
Rødspætte-, ørred-, togge-, silde- og torskegarn.
Alt i tilbehør - ruser, rusenet m.m.
Fiskeribeklædning, arbejdstøj, termotøj m.m.
Johs. Haaning & Co. ApS
Fiskenetimport, fiskeriart. og beklædning en gros
7700 Thisted . Telefon (07) 92 08 22

BRUGT BIL??
KØB – SALG – BYTTE
hede-biler
Engvej – 7700 Thisted
Tlf. 926434 – Privat tlf. 985340

HVAD DER SKER I SOGNET

12/12	3. SØNDAG I ADVENT. Gudstjeneste kl.10.
19/12	4. SØNDAG I ADVENT. Gudstjeneste kl.10.
24/12	Aftensang i kirken kl.16.
25/12	JULEDAG. Gudstj. kl.10.
26/12	2.JULEDAG. Gudstjeneste kl.10 (Thastum)
27/12	Forsamlingshusets juletræ.
1/1	NYTÅRSDAG. Gudstj. kl.14.
2/1	SØNDAG EFTER NYTÅR. Gudstjeneste kl.10.
6/1	Sammenkomst m. højtlæsning, "Fjordglimt" kl.14.3o.
9/1	1.SØNDAG EFTER HELLIGTRE-KONGER. Gudstjeneste kl.10.
16/1	2.SØNDAG EFTER HELLIGTRE-KONGER: Gudstj.kl.14 (Thastum)
23/1	3.SØNDAG EFTER HELLIGTRE-KONGER. Gudstjeneste kl.10.
30/1	SØNDAG SEPTUAGESIMA. Gudstjeneste kl.14.
31/1	Møderækken i konfirmandstuen begynder med indledningsforedrag om nogle romaner fra 1880'erne, i konfirmandstuen kl.20. Der serveres kaffe til medbragt brød.
6/2	SØNDAG SEXAGESIMA. Gudstjeneste kl.10.
10/2	Sammenkomst m.højtlæsning, "Fjordglimt" kl.14.3o.
13/2	FASTELAVN. Gudstj. kl.10.
20/2	1.SØNDAG I FASTEN. Gudstjeneste kl.10.
27/2	2.SØNDAG I FASTEN. Gudstjeneste kl.14.

Redaktionen sluttet 5.december.
Næste nummer udkommer til fasten.

skokøb
RIGTIGE SKO TIL HELE FAMILIEN
JuuL SKO
VESTERGADE 20 - THISTED - TLF. 92 05 99